

БАБА МАРТА

Баба Марта винце пила,
Па се малко подмладила,
Дошѣ ѝ се да се смѣе —
Омръзна ѝ да се грѣе
Дѣто печката като котка
И излѣзе на разходка.
Тояга ѝ леда счупи,
Усмивка ѝ снѣга стопи.
Дето стѣпи, трева никна
Надѣ глава ѝ слѣнце пекна.
Кукурякѣтъ се събуди,
Па излѣзе да се чуди,
Минзухарѣтъ се усмихна —
Всичко около утихна.
А отѣ вишневитѣ клони
Косѣ смилено се поклони,
Поде пѣсни чудни, чисти,
Та гората се разлисти.

Елинѣ Пелинѣ

